

הלכות טמאת מת פרק יח

א. אדם שהאֵהיל בידו אחת על המת, והאֵהיל בשניה על הכלים, או שנגע במת, והאֵהיל על הכלים אם יש בידו פותח טפח, הכלים טמאין; ואם לאו, טהורין.

ב. וכן שני בתים, ובהן שני חציי זיתים, ופשט ידו לבית זה, וידו השניה לבית השני אם יש בידו פותח טפח, ערב את הטמאה, ונעשה הכל כאהל אחד, ונטמא הוא והבתים; ואם לאו, אינו מביא את הטמאה.

ג. אדם שהשקיף בעד החלון, והאֵהיל על הטמאה מביא את הטמאה לבית, ונטמא כל הבית; היה מטל על האסקפה, ומקצתו בתוך הבית ומקצתו בחוץ, והאֵהילה טמאה על מקצתו שבחוץ הבית טמא: מפני שהאדם חלול, ויש בו גבה טפח; וכיון שהאֵהילה טמאה עליו הרי זה כמאֵהיל עליה, ומביא את הטמאה.

ד. וכן אם היתה טמאה בבית, והאֵהילו טהורין על מקצתו שבחוץ הרי אלו טמאין: מפני שהוא כמאֵהיל על הטמאה; והאדם מביא ואינו חוצץ, כמו שבארנו.

ה. נושאי המת שעברו בו תחת האכסדרה, והגיף אחד מהן את הדלת, וסמכו במפתח, כדי שלא יטמא הבית, וכן אם היה אדם מבפנים או מבחוץ סומך הדלת אם יכול הדלת לעמד בפני עצמו, הבית טהור. ואם לאו, הבית טמא: שנמצא האדם, הוא שחצץ בפני הטמאה; והאדם והכלים מביאין ואינן חוצצין, כמו שבארנו.

ו. תנור שהוא עומד בתוך הבית, ועינו קמורה לחוץ, והאֵהילו נושאי המת על עינו הקמורה התנור טמא, והבית טהור: שהרי אין התנור גבוה מעל הארץ, כדי שיביא טמאה לבית.

ז. מגדל הבא במדה שהוא עומד בתוך הפתח, ונפתח לחוץ, וטמאה בתוכו הבית טהור; טמאה בבית, מה שבתוכו טמא: שהרי הוא פתוח, ובתוך הפתח; ודרך הטמאה לצאת, ואין דרכה להכנס.

ח. היתה מכני שלו משוכה לאחוריו, ויוצאת פחות מטפח, ואינה נשמטת, וטמאה שם בתוכה כנגד הקורות הבית טהור: שאף על פי שהיא יוצאה, אינה נשמטת, ואינה יוצאה טפח. והוא, שיהיה בה טפח על טפח על רום טפח חלול; אבל אם אין במכני חלל טפח הרי הטמאה רצוצה בתוך הבית, והבית טמא.

ט. היה המגדל עומד בתוך הבית, וטמאה בתוכו או בתוך התבה שלו אף על פי שאין ביציאתה פותח טפח, הבית טמא; טמאה בבית, מה שבתוכו טהור: שדרך הטמאה לצאת, ואין דרכה להכנס. כלים שבין המגדל ובין הארץ, ושבינו ובין הכותל, ושבינו ובין הקורות אם יש שם פותח טפח, טמאים. ואם לאו, טהורים שאני רואה את הקורות, כאלו הן יורדות וסותמות.

י. היתה טמאה תחת המגדל, בינו ובין הארץ, או בינו ובין הקורות, או בינו ובין הכותל בין שיש שם חלל טפח, בין שאין שם הבית טמא. היתה עומד באויר, וטמאה בתוכו כלים שבעביו טהורים; טמאה בעביו, כלים שבתוכו טהורים.

יא. כל שפועי אהלים, באהלים. כיצד: אהל שהוא שופע ויורד וכולה עד באצבע, וטמאה באהל כלים שתחת השפוע טמאים; טמאה תחת השפוע, כלים שבאהל טמאים.

יב. הטמאה מתוך השפוע הנוגע בו מתוכו, טמא טמאת שבעה. והנוגע בשפוע מאחוריו, טמא טמאת ערב: נעשה השפוע מאחוריו, כאלו הוא כלי שנגע באהל.

יג. היתה הטמאה על אחורי השפוע הנוגע בו מאחוריו, טמא טמאת שבעה; והנוגע בשפוע מתוכו, טמא טמאת ערב. כחצי זית מתוכו, וכחצי זית מאחוריו הנוגע בו בין מתוכו בין מאחוריו, טמא טמאת ערב; והאהל עצמו, טמא טמאת שבעה.

יד. היה כנף האהל מרדד על הארץ, וטמאה תחת כנף האהל הפרוס על הארץ, או על גבי הכנף טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת.